

UPRAVNOM SUDU BEOGRAD

Tužilac: Đorđević Dragan, iz Niša, ul.Babičkog odreda br.19, koga zastupa Jelena Mihajlović, advokat iz Niša, po punomoćju koje prilaže

Tuženi: Stonoteniski savez Srbije, iz Beograda, ul.Strahinjica bana br.73a

TUŽBA

radi poništenja rešenja Izvršnog odbora STSS br.114/2016 od 06.05.2016.god.

Dana 04.05.2016.god. tuženi je doneo rešenje, zavedeno pod br.114/2016, kojim je, kao neosnovanu, odbio žalbu tužioca na rešenje Disciplinskog sudije Stonoteniskog saveza Srbije (u daljem tekstu STSS) br.2-3/16 od 30.03.2016.god. kojim je odbijen tužiočev zahtev i potvrđena odluka disciplinskog sudije kojom odlukom je tužiocu zabranjeno vršenje svake funkcije u STSS dvadesetosam meseci, zbog izvršenog disciplinskog prekršaja iz člana 32 i 35 Disciplinskog pravilnika STSS.

Naime, prema navodima tuženog, tužilac je, u svojstvu zapisničara skupštine, potpisao zapisnik sa skupštine od 09.09.2015.god.koja nije održana i na taj način omogućio Radošević Oliveru da se upiše u APR kao lice ovlašćeno za zastupanje STSS. Takođe, prema navodima tuženog, tužilac je neovlašćeno napravio i pečat i isti koristio u pravnom ssaobraćaju overavajući odluke.

Za sve ove navode tuženi nije dao bilo kakve dokaze i nije obrazložio na koji način je utvrdio da je pečat nevažeći i da zapisnik predstavlja falsifikovani document. Imajući u vidu da se radi o radnjama sa obeležjima ozbiljnih krivičnih dela tuženi nije smeo da samo ovako paušalno navede da su radnje preduzete i da za iste kazni tužioca. Ukazujemo i na činjenicu da su predmetni događaji sada predmet rada i razmatranja nekih drugih državnih organa, tačnije policije, tužilaštva kao i Olimpijskog komiteta RS. Kada se to na adekvatan i nesumnjiv način i od strane, za to nadležnih i kompetentnih organa, utvrdi može se govoriti o nesavesnom radu i postupanju kao i o kažnjavanju stonoteniskog radnika Đorđevića. Na sve ovo tužilac je ukazao u žalbi na rešenje br.1/16 od 30.03.2016.god. koja je odbijena rešenjem čiji se poništaj traži.

Prvostepeni organ, a to je u potpunosti prihvatio i drugostepeni organ, nije izveo sve potrebne dokaze koje je tužilac predlagao, čime je došlo i do povrede pravila upravnog postupka, a sve na štetu tužioca. S druge strane, kao neosporan dokaz o neodržavanju sednice od 09.09.2016.god. tuženi uzima pisane izjave lica date na sednici 19.02.2016.god.!!!!??? Ovo ne samo da je nedopustivo, već predstavlja i povredu Ustavom zagarantovanih prava tužioca. Zakon o opšten upravnom postupku uopšte ne dopušta da se u disciplinskom postupku mogu pročitati pisane izjave svedoka, već se oni moraju saslušati. A posebno ako se radi o izjavama koje su date skoro šest meseci nakon kokretnog događaja i u koje tužilac uopšte nije imao uvida.